

Noua Ordine

#215

3 / 2025 (136)

Alfred Kotz

Comandă și supunere Cuvinte pentru soldații lui Hitler

Partea 1

Prefață la ediția 1st - 13th (publicată inițial în 1934)

Vremea furtunii de oțel în Primul Război Mondial a avut o parte bună. Acolo unde explodau obuzele, nu era nimeni care să nu ne aparțină în totalitate. Oricine avea dorința și ocazia să se sustragă de la datorie, pentru că era laș, nu mai era printre noi.

Tovarăși, știu dorința voastră ca totul să meargă înainte. Nu vreți ca în rândurile noastre să defileze cineva care falsifică comunitatea noastră. Tânjiți după ceea ce am avut odată în companie: o bucată de casă, o bucată de patrie. Tânjești după un comandant de companie de același tip ca ofițerul de front. Și vă temeți că ceva s-ar putea strecura, foarte discret și neobservat, ceva care nu este în acord cu esența noastră; vă temeți că într-o zi ar putea fi acolo și nu poate fi șters. Vă faceți griji că s-ar putea să nu

păstrăm ceea ce am avut atunci când a fost greu. Vă faceți griji că s-ar putea să nu păstrăm ceea ce am obținut cu mari eforturi sub steagul victorios al lui Hitler.

Vremea retragerii potopului roșu avea și o parte bună. Cu toții știam ce să credem unii despre alții. Și aici nu era nimeni care să nu ne aparțină în totalitate.

Cât timp a trecut, de fapt, de când am stat în același loc timp de cinci ore în marea sală de întruniri Tennishalle pentru a-l vedea pe Führerul nostru, care a mers de la om la om și l-a privit pe fiecare în ochi? Cei de la putere i-au obligat pe tovarășii să își scoată cizmele, deoarece erau un pericol pentru stat. Dar tovarășii nu au cedat. Au stat desculți, chiar dacă era iarnă. A trebuit să ne ascundem șepcile albastre, pentru că erau considerate o "uniformă" și interzise. Afară erau polițiști, mase de polițiști. Înăuntru erau coloane imense, strânse, de oameni tăcuți și credincioși. Foamea a îngenucheat mulți oameni, dar aceștia nu plecau, decât dacă medicii îi luau pe sus. Toate inimile de acolo băteau ca una singură. Nu existau "dacă și dar".

Ce ne-a spus atunci Adolf Hitler? "Tovarășii mei, un lucru știu sigur: nu există niciun laș printre voi!" Acelea au fost ore binecuvântate, în ciuda disconfortului. Știam că toți cei care se aflau acolo erau împreună în viață și până la moarte.

Tovarășii, acum sunteți plini de speranță că așa va rămâne. Așa trebuie să fie și așa va rămâne, dacă vom rămâne împreună în spiritul frontului. Trebuie doar să avem grijă împreună, fiecare la locul său.

Omul de pe front nu se temea atât de mult de moarte, cât de falsitatea vieții: prefăcătorie, insolență, îngâmfare și aroganță. Războinicul care se dă la o parte după ce și-a făcut datoria ascunde prea ușor lăudărosul imediat ce pericolul a trecut. În 1918 încă stăteam în buncăre. Insuficiența din spate a adus ceea ce devenise inevitabil. Toate acestea încă ne stau în oase. Simțim imediat vechea teamă și vechea neîncredere de îndată ce ceva care nu este autentic devine vizibil.

Dar există o diferență uriașă între vremuri.

Noiembrie 1918: Am stat în fața apariției floarei otrăvitoare a partidelor și corupției. Astfel a început decăderea statului, a poporului și a națiunii. Și - lipsea un lider.

Ianuarie 1933: Am trăit începutul sfârșitului sistemului de partide. Corupția și profitul au încetat brusc. Statul a creat o bază solidă pentru reformarea poporului și a națiunii. Cel mai bun semn al diferenței dintre anii de mizerie și noua ascensiune este Führer-ul nostru.

Noi verificăm: frontul este bun, pentru că noi înșine știm cine suntem și ce se întâmplă, iar conducerea este bună. Dacă între acești poli există ceva care trebuie corectat, atunci Führerul va stăpâni acest lucru la fel cum a stăpânit diviziunea și lenea. Cea mai mare sarcină a fost îndeplinită. Încă îl privim pe Adolf Hitler cu încredere deplină, întotdeauna și pretutindeni gata să ajutăm cu tot efortul pentru a finaliza uriașa sa lucrare și din nou și din nou să asigurăm și să apărăm această lucrare cu viețile noastre.

Acest fapt rămâne imuabil. Acum să ne lămurim ce trebuie făcut pentru ca victoria finală să nu fie inutil de costisitoare. Ne înțelegem rapid atunci când descriu pur și simplu natura Führerului - lucruri pe care le-ați simțit și le-ați gândit deja atât de des. Ceea ce relatez sunt adevăruri evidente, dar încă nu toată lumea le știe.

Prefață la ediția 14th

"Leadership and Following" nu a fost scrisă cu intenția de a fi ceva nou. O muncă serioasă pregătise deja terenul. Primul proiect reflecta lecțiile de instruire pentru subofițerii din ramura mea de serviciu. "Activitățile noastre revoluționare" nu erau de fapt altceva decât dovada superiorității față de inamic: mai curați, mai curajoși și mai puternici în credința noastră în Germania, în Adolf Hitler și în misiunea sa. De-a lungul drumului, multe lucruri au fost grele și nespuse de dificile pentru noi, dar orice a fost dificil pentru noi a devenit întotdeauna mai ușor atunci când ne-am uitat la Führer. El a fost și a rămas, întotdeauna și pretutindeni, un exemplu de neegalat pentru noi. Ceea ce am îndurat noi nu a fost nimic în comparație cu povara pe care acest om a stăpânit-o. Oricine a stat alături de el, care a împărtășit sacrificiul și pericolul cu noi, a fost un camarad pe viață și pe moarte: a fost un soldat Hitler.

Forța Führerului a câștigat din nou și din nou noi adepți - de la inamic sau de la cei cărora nu le-a păsat. Numărul soldaților hitleriști a crescut și a crescut până când, în cele din urmă, soarele a răsărit în ziua în care nu doar micul nostru grup de germani erau soldați hitleriști, ci întregul popor german.

"Leadership and Following", însă, nu trebuie să își schimbe titlul din această cauză. Această lucrare rămâne destinată soldaților lui Hitler. Pentru că noi toți suntem soldați, soldați ai muncii sau soldați ai armelor. Astăzi, niciun german decent nu face excepție. Cu toții vrem să fim oameni soldați, integri ca soldații, autentici și clari, onorabili și cavalierești, duri dacă este necesar, atenți și camarazi între noi și credincioși Germaniei până la moarte.

Succesele continue nu sunt o coincidență. Ele provin exclusiv din valorile caracterului, din sânguință și sacrificii. Crearea acestor valori este scopul educației. Succesele obținute de ansamblu sunt, de asemenea, succese pentru membri. Prin urmare, membrii sunt obligați să se supună acestei educații.

Exemplele din "Conducerea și urmarea" se îndreaptă aproape întotdeauna spre lumea soldaților, deoarece datoria și sacrificiul își găsesc acolo cerințele cele mai înalte. Folosirea lor se aplică în mod natural tuturor celorlalți germani, atât șefului de fabrică, cât și muncitorului, savantului, cât și studentului, profesorului și elevului, mamei și copilului. Un lucru este sigur: tot ceea ce facem este întotdeauna doar o slabă mulțumire pentru oamenii care au sângerat și au dat totul pentru noi.

Atunci când, în timpul perioadei de luptă, la cererea tovarășilor mei, am redactat

un scurt proiect al acestei instrucțiuni, intenționat nu am scris tot ce am spus, pentru ca cititorul să aibă loc să dezvolte în continuare ideile principale. În această nouă ediție am completat în mod conștient unele dintre aceste lacune, deoarece "Conducerea și urmarea" are acum o sarcină mult mai amplă și nu mai este doar un ghid de clasă, mai degrabă este foarte des pur și simplu citit. Acest lucru nu este menit să atace vechiul obicei de a citi cu voce tare, deoarece cuvântul vorbit este superior cuvântului citit. Chiar și în forma actuală există suficient spațiu pentru stilul individual de prezentare. Punctele cheie rămân neschimbate; ele oferă suficient material pentru oricine îl caută.

Imaginea prezentului este ca un mozaic al cărui luciu strălucitor nu neagă pietrele de culoare închisă. Acestea ne amintesc de ceea ce mai este de făcut. Trecutul poartă pecetea unei epoci mărețe, eroice. Este sarcina noastră să ne dovedim demni de el; este datoria noastră să ne folosim toate forțele pentru a răspunde nevoilor viitorului.

Arma de cea mai bună calitate este importantă; mai important este ca cel mai bun om să manevreze arma; cel mai important, însă, este unitatea indestructibilă a poporului, ai cărui fii nu sunt doar cei mai buni soldați, ci și cei mai buni muncitori, care stau în spatele soldaților.

Celui mai înalt om îi aparține cea mai înaltă funcție de pe pământ: conducerea și domnia. Cel mai bun trebuie să conducă întotdeauna. Este rău, atunci când este altfel; știm asta din experiență amară. Fiecare trebuie să-și folosească cele mai bune valori pentru voința Führerului. Aceste valori, însă, nu cad pentru niciunul dintre noi din cer. Ele trebuie obținute și câștigate. Noi nu suntem super bărbați. Dacă vrem să fim cei mai buni - și trebuie să facem acest lucru din recunoștință față de cei rămași în urmă pe teritoriul inamic - atunci trebuie să acceptăm cu bucurie efortul cerut de educație, instruire și perfecționare, astfel încât, atunci când trebuie să conducem, să conducem corect și astfel încât să urmărim cu încredere, atunci când aparținem următorilor.

Conducerea adecvată și urmărirea adecvată au primit un monument etern prin timpul itonului: gloria eroică a celor vii și a celor morți.

Germania

Suntem preocupați de Germania, întotdeauna de Germania. Acest lucru trebuie să fie ancorat și spus din nou și din nou. Altfel, riscăm - sub presiunea preocupărilor personale - să acordăm mai puțină atenție mării idei sau chiar să uităm că individul este parte a întregului, că viața sa devine viață doar atunci când devine parte a întregului superior de gen și limbă, de sentiment și gândire, de trecut, prezent și viitor al poporului.

O experiență, care inițial părea foarte banală, încă mă preocupă. Cu ani în urmă am făcut o excursie de duminică cu băiatul meu. Scurta călătorie cu trenul a făcut o impresie atât de profundă asupra micuțului încât m-a întrebat în Tegel "Suntem încă în Germania?" La început am râs de asta. Dar apoi mi-am dat seama că acel copil nu merita să se râdă de el din cauza acestei întrebări. Dimpotrivă! El începuse să-și formeze un concept despre Germania. Am întâlnit tovarăși populari care nu au părăsit în viața lor satul. Mulți dintre copiii noștri din orașele mari sunt la fel. Chiar și mulți dintre noi, care am luptat pentru Germania Mare, am rămas mai degrabă provinciali.

Este greu să te eliberezi de legăturile provincialului. La început, fiecare vede lumea din perspectiva originii, situației sociale, nivelului intelectual și ocupației. Ziarele și radioul au contribuit cu siguranță la crearea schimbării, dar concepțiile noastre despre Germania sunt în mod necesar distorsionate din nou și din nou de patriotismul local, dacă nu chiar de neîncredere și gelozie.

Rezultatele pozitive nu pot fi încă măsurate din faptul că acum germanilor li se arată Germania, că muncitorii germani ale căror salarii nu le-au permis niciodată să călătorească pot vedea acum cum trăiesc germanii în alte provincii. Nu este vorba doar de forța prin bucurie, ci mai degrabă de forța lor prin cunoașterea faptului că satul nostru, orașul nostru singur nu este Germania, că avem o patrie, mare și magnific de frumoasă, și că suntem fii și fiice ale unui popor unic, robust, harnic și ambițios.

Marile evenimente ale prezentului le-au arătat pe deplin germanilor, care stau ca soldați la răscrucea transformărilor istorice, esența și natura patriei. Chiar și în depărtare, ei pot face nenumărate comparații. Ei vor constata că această țară este frumoasă. Sau că natura a binecuvântat o regiune chiar mai mult, deoarece există două recolte în fiecare an, și vor vedea că fiecare persoană își iubește patria și o consideră frumoasă, chiar dacă este atât de stearpă.

Doar acest gând, dragostea de patrie, arată deja perspectiva corectă. Soldatul german nu învață doar din cărți. El vede cu proprii ochi monumentele ridicării și căderii unor națiuni întregi. Ajunge să cunoască oamenii mândri și impecabil de curați din nord și vede pe alte meleaguri că marile națiuni nu au nici puterea, nici voința de a ieși din sărăcie.

Istoria rasială, culturală și socială vie îl înconjoară constant pe războinic în țările străine. El știe că are un rol într-o transformare uriașă, fără precedent în istoria lumii. Dar gândurile sale se întorc mereu la Germania, de care este pe bună dreptate mândru în comparație. Acum îi este ușor să îmbrățișeze nobilul și curat. Și știe că ceea ce este valoros nu trebuie doar păstrat, ci și că sensul profund al vieții constă în lupta nesfârșită pentru mai bine, căutarea a ceea ce este mai frumos, împlinirea a ceea ce este mai nobil.

El știe cât de necesare sunt astfel de reflecții asupra Germaniei. Acest lucru se

vede imediat când îl întrebi pe unul dintre adepții tăi care lucrează pentru Germania acasă ce părere are despre conceptul de Germania. Încercați! Ajutați-l pe coleg făcând aluzie la răspunsurile la întrebările dumneavoastră prin formulări noi. De multe ori poate fi doar o aluzie. Dar chiar și aceasta oferă suficient material pentru reflecție și educație. Nu veți avea timp pentru o prezentare aprofundată.

Dar încurajarea dvs. obține rezultatul valoros de a-l conduce pe camaradul dvs. la sursele pe care le trece prea ușor cu vederea, deoarece sunt prea aproape de calea sa.

Exemple

Întrebare: Este Germania ceea ce este indicat pe o hartă cu o margine colorată?

Răspundeți: Ați încetat să considerați Saar ca făcând parte din Germania atunci când frontierele indicate pe hartă erau diferite de cele actuale? A fost altfel cu Austria, Sudetenland și Danzig?

Întrebare: Peisajele, orașele, satele, râurile, podurile, monumentele și tot ceea ce este vizibil în interiorul acestor frontiere sunt Germania?

Răspundeți: Nu cumva navele germane navighează pe mări străine? Nu cumva realizările tehnologiei proclamă în întreaga lume capacitatea germană, spiritul german și hărnicia germană?

Întrebare: Oamenii de neam german și de limbă germană din interiorul granițelor germane sunt Germania?

Răspundeți: Oare compatrioții noștri care trăiesc printre popoarele străine nu ne aparțin nouă, Germaniei?

Întrebare: Și dacă luăm împreună tot ceea ce ne aparține și poporul german, oriunde ar trăi el, toate acestea împreună sunt Germania?

Răspundeți: Nu aparține Germaniei ceea ce este de origine germană, ceea ce a fost odată, tot ceea ce apare în și în jurul Germaniei într-o luptă neîntreruptă, despre care istoria raportează atât de multe care avertizează și obligă?

Întrebare: Este Germania poporul german din prezent, poporul care trăiește și lucrează astăzi?

Răspundeți: De unde venim? Am fi existat noi fără cei dinaintea noastră? Și ce am fi dacă strămoșii noștri nu s-ar fi preocupat, nu ar fi luptat și nu ar fi sperat nu doar pentru ei înșiși, ci și pentru noi? Cine a făcut mai mult pentru Germania: creatorii prezentului sau cei mulți care au muncit înaintea noastră?

Întrebare: Este Germania toate acestea? Trecut și prezent?

Răspundeți: Nu purtăm noi semințele noii deveniri în noi? Oare noua viață nu se împlinește prin noi? Nu suntem noi tații, părinții unei generații viitoare? Nu îi aparțin iubirea și loialitatea noastră, grija și datoria noastră? Cine ar dori ceva rău

pentru copiii săi?

Multe lucruri vor fi nou formate, nou stabilite și nou create în Germania. Oare lucrările viitorului nu aparțin, de asemenea, Germaniei?

Ca lider, pune-le astfel de întrebări adepților tăi! Răspunzând la aceste întrebări, el va simți cum îi crește dragostea pentru cei care vor veni după el. Această iubire îi va arăta datoria sa față de cei care nici măcar nu s-au născut încă. Și îi va fi mai ușor să recunoască ce le datorează celor care acum trăiesc, trăiesc și suferă alături de el. Va fi de o importanță decisivă pentru viața lui să clarifice faptul că copiii lui și copiii lor vor fi într-o zi ceea ce este el acum, că vor culege într-o zi ceea ce el seamănă acum, la fel cum noi plătim acum prețul pentru ceea ce a fost neglijat înaintea noastră și cum ne putem bucura de ceea ce au creat părinții și bunicii noștri.

Germania este suma a ceea ce a fost german și a ceea ce va fi german. Ne aflăm chiar în mijlocul acestui proces. Ne trăim viața doar atunci când simțim respect și recunoștință față de oamenii care s-au dus în mormânt înaintea noastră și față de operele pe care le-au lăsat în mâinile noastre demne, și dacă suntem conștienți de înalta responsabilitate pe care o avem față de poporul și lucrurile germane viitoare.

Cine dintre noi ar dori să fie blestemat de urmașii săi?

Germania și națiunea germană sunt ca o furtună puternică care vine din trecutul primitiv și continuă în eternitate.

Națiunea este o coloană neîntreruptă, care mășăluiește acolo și apoi traversează podul care leagă trecutul și viitorul. Chiar dacă doar cei care stau și pășesc pe acest pod sunt vizibili, chiar dacă doar ei gândesc, simt, se străduiesc și creează, totuși germanii din prezent nu sunt națiunea. Ea aparține, de asemenea, celor pierduți în vasta distanță de pe cealaltă parte, precum și celor care vin din depărtare și care vor păși într-o zi pe podul prezentului.

Cursul și puterea acestui râu, a acestei coloane de marș depind de doi mari factori: de sânge și de sol. Unul sau celălalt se poate usca, dacă unul este mai fertil decât celălalt. Ele depind de conducere și de urmat, pentru că doar energia dintre ele poate depăși pericolul ca solul să nu fie la fel de fertil ca sângele sau ca sângele să nu rămână pur, să se usuce și sângele străin să devină stăpân peste sol. Numai o conducere adecvată îi oferă râului un pat solid și, prin urmare, forța invincibilă de a-și asigura spațiul vital, forța care altfel, cu o certitudine mortală, s-ar diminua fără sens într-o mie de pârlăieșe mici.

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor de materiale de propagandă național-socialistă din lume. Publică sute de cărți și periodice în zeci de limbi. De asemenea, găzduiește sute de site-uri web.

Formular de abonament

() Abonament la această revistă pentru următoarele douăsprezece numere. 30,00 Euro sau 30,00 USD. [Vă rugăm să specificați în ce limbă doriți ediția!]

() Donație - *Sprijinul TĂU face posibilă munca noastră!*

Name _____

Street _____

Oraș _____ Cod poștal _____

Land _____

(Optional) Adresa de e-mail / Telefon _____

Faceți cecuri plătibile la adresa: NSDAP/AO

Trimiteți prin poștă la: NSDAP/AO - PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - SUA (Sau lăsați "NSDAP/AO".)